

Jeg mener, at dette lovforslag i den grad kan være med til at cementere de uacceptable forhold med venteafdelinger, også for senildementte og psykiatriske patienter. Der er behov for at skelne sådan, at man får den opdeling og siger: Færdigbehandlede mennesker skal altså ikke bo på et sygehus, de skal have andre tilbud. Det er vi meget optaget af, og vi troede faktisk også, at regeringen var optaget af at løse de problemer, der er her, og ikke være med til faktisk at straffe de mennesker, som er nødsaget til at være på sådan en afdeling.

Jeg kunne forstå på de sidste bemærkninger fra hr. Holger Graversens side, at det ikke var afgørende for regeringen og – forstod jeg også – for Socialdemokratiet, at det her blev indført. Jeg håber bestemt ikke, at det vil blive indført; jeg håber, man vil tage det ud af loven.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hr. Graversen nærmest antydede, at nu var der nogle, der gik ind for at sikre de velbærgede. Sådan kan man også vende tingene på hovedet. Det er dog interessant, at det i regeringens bemærkninger til lovforslaget er folkepensionisters og førtidspensionisters rådighedsbeløb, der er taget ind som eksempel. Derfor må jeg gå ud fra, at når man bruger både førtidspensionister og folkepensionister som eksempler, er det ikke bare for at fylde et lovforslags bemærkninger op, men også fordi det drejer sig om disse to grupper.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget, der er et ændringsforslag til loven om sygehusvæsenet, er jo en blandet bukete af alt muligt såsom beredskab og rekruttering af sundhedspersonale til Den Danske Internationale Brigade med det tilhørende fælleshospital, opkrævning af betaling for langvarigt indlagte pensionister, som jeg vil komme tilbage til, udvidede betalingsordninger for færdigbehandlede patienter – det er det, man kunne kalde at holde kommunerne i ørerne – oplysninger om sundhedsvæsenets virksomhed osv. til centrale myndigheder og endelig en hjemmel til i et vist omfang at give sundhedsministeren mulighed for at deltage i tilrettelæggelsen af forskellige specialer samt spørgsmålet om, hvor specialafdelingerne skal ligge.

I Det Radikale Venstre kan vi som helhed støtte forslaget; og jeg vil knytte nogle enkelte bemærkninger til nogle af bestemmelserne.

For det første bestemmelsen om at holde kommunerne i ørerne. Det er jo sådan, som reglerne er i dag, at der skal betales et beløb som straf af de kommuner, der ikke er i stand til at tage deres patienter hjem, når de er færdigbehandlet. De beløb bliver nu hævet til 1.200 kr. for patienter over 67 år og til 600 kr. for patienter under 67 år. Jeg kan hilse og sige – i hvert fald fra den kommune, hvor jeg selv er medlem af en kommunalbestyrelse – at disse regler har haft en helt undergående virkning på, hvordan kommunerne tager patienter hjem. Jeg kan kun støtte, at beløbet bliver hævet, og kan i øvrigt henvise til, at i mange kommuner har man fundet på at ansætte personale, en enkelt sygeplejerske, der i samarbejde med sygehusene sørger for, at når patienterne bliver udskrevet, står det kommunale apparat parat til dem. Det er en god bestemmelse.

Jeg vil så gå videre til det næste og sige: Der er jo trods den blandede bukete her en vis orden i dette forslag. Reglerne om at hæve strafbetalingen for kommuner, der ikke tager folk hjem, f.eks. fordi de mangler plejehjemspladser, hænger jo udmærket sammen med reglerne om pensionisterne, der nu skal betale for kost og logi, hvis de er indlagt på hospital i over 6 måneder.

For det første er det jo sådan, at kommunerne faktisk har pligt til både at have psykiatriske bofællesskaber og til at skabe muligheder for at modtage psykiatriske pensionister. Det er specielt dem, der er tænkt på i forslaget her. Det er også kommunerne, der skal sørge for, at der er plejehjem nok. Derfor hænger forslaget sammen med den her strafbøde.

For det andet er det sådan, at man for ikke så lang tid siden i socialministerens regi har lavet om på betalingsreglerne for de pensionister, der ligger på plejehjem. Og hvis man kigger på bemærkningerne til lovforslaget, nederst side 5, så står der: »Rådighedsbeløbet for folkepensionister, der er langvarigt indlagt på institution under sygehusvæsenet, er 5.241 kr. om måneden. Rådighedsbeløbet for en folkepensionist, der bor på et kommunalt plejehjem, udgør 900 kr. om måneden.« Jeg kan da ikke se, der er nogen som helst grund til, at der skal være sådan en forskel. Men der er måske nogle partier her i salen, der gerne vil have, at man laver om på reglerne, så alle pensionister, også dem, der bor på plejehjem, får flere midler til rådighed.